

Ŗu YaŖlılık Olmasa

– yanık ozan · 23 Ağustos 2015

Birer birer sönüyor rıhtımdaki ışıklar,
Alnımda beliriyor halkalar, kırışıklar.

Yüreğimde hüzün ve bir ıstırap izi var,
Gözlerimin önünde upuzun bir mazi var.

Büründü bir dumana neşe dolu gözlerim,
Takat- derman kalmadı, tutmaz oldu dizlerim.

Zerre zerre çekildi damarlarımdaki kan,
Cami avlularıdır oyalandığım mekan.

'Nasıl geçerse geçsin, ömrün son demidir bu'
Tatsız, renksiz, şekilsiz dünya alemidir bu.

Elimde bastonumla yürürüm düşe- kalka,
Galiba pek yakındır helva ikramı halka.

Eyvah! Seneler geçmiş, büyümüş torunlarım,
Çözüm bekliyor hala taşlaşan sorunlarım.

Heyhat! Ölüm gerçeği gitmese bile hoşta,
Mezarcının duası gitmezmiş asla boşa.

Yalnız tek ben değilim, bu belaya tutulan,
Ya Zincirlikuyu'da, ya Eyüp'te kurtulan.

Hayat gül bahçesidir eğer gülü solmasa,
Çok yaşamak güzeldir, Ŗu yaŖlılık olmasa.
Muhammet AVCI